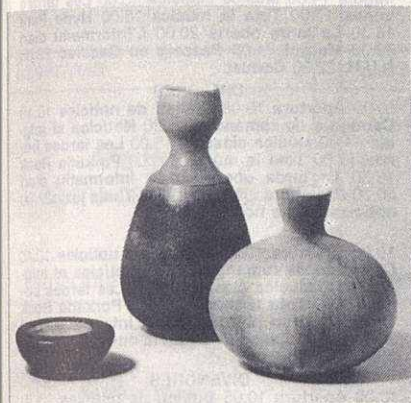

A_{ART}

Intensa activitat d'artistes de Granollers

L'exposició que l'Antoni CUMELLA presentà al Museu Hetjens de Düsseldorf, el més important d'Europa en el camp de la ceràmica, s'exhibeix actualment per diverses ciutats alemanyes.

Les obres seleccionades, dues-centes cinquanta, són una important mostra antològica fruit d'una vida de treball i èxits.

L'Antoni DURAN, un altre granollerí destacat en el món de l'art, exposa de nou a la nostra ciutat. La Sala Sant Jordi acull les seves obres. Una exposició que recomanem visitar.

Dos altres conciutadans: en Bertran SERRET i en Salvador DEL BAS exposaran també el proper mes a la nostra ciutat. No dubtem que les seves obres mereixeran la bona acollida que sempre han tingut.

El Ministeri de Cultura i la Generalitat de Catalunya han arribat a un acord de col·laboració per preparar conjuntament una exposició antològica de Salvador DALI. Primer serà montada al Museu Espanyol d'Art Contemporani de Madrid i després traslladada a Barcelona.

Les dues-centes obres de PICASSO que hi han a Rússia han estat exposades per primera vegada a Moscú.

Un llibre interessant: «Cent anys de pintura a Cadaqués, de Josep M.ª THARRATS.

T_{Teatre}

«Olympic Man Movement»

Dissabte passat, dia 20, dintre de la sèrie de representacions teatrals que empara «Tardoral 82», s'oferia l'acte del Joglars OLIMPIC MAN amb gran èxit de públic. Unes 1.500 persones s'adreçaren al Pavelló d'Esports incitats per l'espectació i curiositat que aquest grup desperta, fins i tot, en aquells que no acostumen a freqüentar els teatres.

Les possibilitats que avui ofereix l'electrònica han estat aprofitades i servit de base en la conformació de l'espectacle. El «video» i una gran pantalla electrònica on reflecteixen les imatges previament gravades, componen quasi tota l'escenografia, tret d'una plataforma per la qual els actors es mouen. Aquests, però, sense cap possibilitat de lluitament per la supedició al plantejament donat a l'obra que limita el seu treball a uns moviments, coordinats que requereixen poc més que una bona condició física. No hi ha massa diàleg i part d'aquests ens arriba en «play-back». El muntatge ocasionà unes despeses de setze milions de pessetes.

La idea és de Joglars i presenta el neixament d'un moviment feixista «OLYMPIC MAN» que preten crear un nou tipus de societat, imposant per la intimidació i la força la seva particularíssima concepció de l'ordre, la moral, la cultura i la realització de l'home mitjançant la competició esportiva amb sublimació de la victòria.

Els «homes olímpics» que pretenen fer

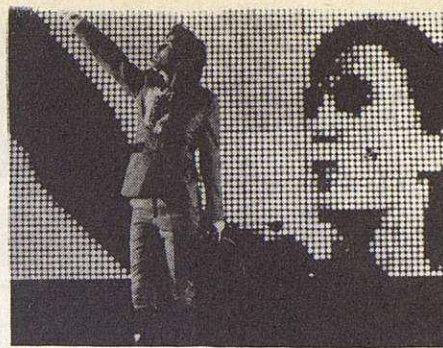
TV

Por tarifas que no quede

La revista «Teleradio», que por cierto casi es inaguantable, publicaba la pasada semana las nuevas tarifas de publicidad para los espacios y horarios de televisión que entrarán en vigor el primero de enero del año próximo. La curiosidad malsana, o cuanto menos sin el apelativo, nos hizo acercar la nariz a lo que decían los papeles. Y traslados damos.

Sobreentendiéndose el «spot» o anuncio de 20 segundos de duración, vemos lo que pagan las casas, coste que ha de incrementarse con el rodaje del fimlet, en 35 m/m habitualmente, que suelen rondar el medio millón, y habida cuenta que para una campaña de captación de imagen, es necesario cuando menos la emisión de una veintena de pases. Por pase y horas vean y asombrense o no, que sobre asombros no hay nada escrito aún.

De lunes a jueves a las 16 horas un spot costará nada menos que 1.000.000 de pesetas (vete a saber si devaluadas o no). A las 22,30 horas el mismo spot en los mismos

bons els seus arguments desacrediten la societat actual, de la mà d'en Boadella, ens mostren, de forma burlesca, intellectuals renegant de la recent defensa feta per la llibertat i democràcia davant l'amenaça de la seva integritat física; ridiculitzen grotescament la suposada manca de producció i predisposició al treball de l'operari d'avui. Un quadre d'en Miró, és imitat en pocs minuts, al temps que es desqualifiquen afamats artistes i en denuncien els desorbitats preus dels seus «productes». Aquestes escènes i algunes d'altres arrencaren rialles i aplaudiments del públic que així, inconscientment, donava suport a les teories feixistes.

En Boadella potser pretengués denunciar conductes negatives que podrien donar pàbul a moviments totalitaris i evidenciar-les particularment als mateixos grups escarnits en l'acte. Tal vegada aquest sigui el missatge, però malgrat que així fos, la crida penso que no requeria forçosament una composició tan tecnificada que en aquest cas, tot i aconseguint una certa originalitat i moments estèticament bells, allunyava allò que ens fa sentir el teatre com a medi d'expressió més viu i directe. Les aventures de la tècnica crec que han jugat en detriment d'altres qualitats més importants i bàsiques.

Eugeni Estradé

dias, tanto dá, su coste tarifa, aparte impuestos, etc. 2.400.000 pesetas. La misma hora del sábado 200.000 pesetas de incremento. Ello en primera cadena. Lo más económico es a las 19 horas de lunes a jueves que se anda por las 650.000 pesetas, pase.

La segunda cadena aquello de por la audiencia, cobertura, etc. resulta más barata, así lo más caro entre lunes y viernes sale a las 22-22,30 horas por 850.000 pesetas, el domingo a la misma hora a 950.000 pesetas. Y el domingo a las 17 horas por ejemplo resulta más asequible, por tan sólo 150.000 pesetas spot.

En el mes de enero por lo de las rebajas, y en los meses de julio y agosto por aquello de las vacaciones, el aire, el campo, etc. aquellas tarifas descienden un diez por ciento en el primer caso, y hasta un cuarenta por ciento en los meses de verano. Conclusión: con lo barato y económico que es anunciarse en «L'ACTUALITAT COMARCAL», porque más concentrado si queda.

F.N.

